

„Nu cred ca, în cercul nostru, să se fi practicat un cult special pentru decență, dar, în orice cas, nu-mi aduc aminte ca, între noi, să fi existat o promiscuitate atât de vulgară ca aceia care se practică astăzi“.

Sânt tot atâtea idei sănătoase (și câte altele, în deosebi în capitolul al XLI-lea!) care n'ar strica de loc să poată pătrunde și în capetele reformatorilor noștri, gata să dea la o parte toate zăgazarile buneii cuviințe, admițând în arena artei pe toți neche-mații și sămănătorii de desmăt.

Și toate acestea într'o carte nouă și atrăgătoare, în care emo-țiile cele mai curate te subjugă, la fiecare pas, de pe paginile căreia deslușești o viață închinată idealului,—o carte de imaginație și realitate, în care însă, niciodată, nu sânt depășite limitele ade-văratei arte.

E un adevărat model și prin conținutul, dar și prin ideile sănătoase, care dau pe față un suflet atât de echilibrat.

Paul I. Papadopol.

ÎN PADURE

de Theodor Storm.

*La poala dealului, aicea,
Vântul s'a oprit din fugă,
Supt aplecatul ram, copila
Stă și parc'ar spune-o rugă.*

*În juru-i florile revarsă
Un val de-arome 'n bățătoare,
Gângăni bîzâie în zboruri,
Prin clar văzduh săgetătoare.*

*Pădurea s'a oprit din freanăt;
Cu ochi cuminți 'ea o pătrunde
Și soarele îmbracă 'n aur
Părul cel brun ce-i cade în unde.*

*Din depărtare râde cucul,
Și-un gând începe să mă fure :
Copila are ochii de-aur
Ai zinei albe din pădure.*

Trad. de I. Const.-Delabaia.